

Novoroční vycházka KPR

Tradiční Novoroční vycházka KPR letos proběhla v sobotu 4.1.2025. Naším cílem byly tři menší vyhlídkové stavby v SZ části Prahy 6, spojením jejich názvů vznikl i poněkud „nesourodý“ název vycházky – Nosorožcovo Babylonské Oko. Už nějaký čas se vzájemně informujeme o akcích s panem Mirkem Tausigem a jeho přáteli sběratelských karet (UGO), a tak se nelze divit, že již na neoficiálním zahájení akce na Dejvické se nás sešel slušný počet. Pozdravit nás přišel i Milan Voříšek, kterému zdravotní stav nedovolil cestu absolvovat. Minibus 161 do Lysolajského údolí jsme zcela zaplnili – a to ještě další účastníci přistoupili v Podbabě. Do konečného počtu 33 účastníků jsme se sešli na oficiálním výchozím bodu – zastávce Žákovská v Lysolajích. Blízké výrazné schodiště posloužilo jako improvizovaná řečnická tribuna k přivítání účastníků a několika organizačním pokynům, poté jsme se již vydali do revitalizované Denkrovy pískovny. Cestou jsme shlédli několik pískovcových soch, které tu zůstaly po sochařském sympoziu v roce 2015. Mnohé zaujal i velký dřevěný betlém. Ještě připomenou, že nám bylo velmi příznivé počasí, v noci připravilo romantický sněhový poprašek, který nebránil chůzi, ale s modrým nebem podtrhoval skvělou atmosféru.

V Denkrově pískovně v Lysolajích vznikl park, jehož součástí je i netradiční vyhlídková stavba Nosorožec. Kromě parku je pěkně vidět na protější břeh Vltavy s dominantami Bohnic a Ládví. Po společné fotce jsme se přesunuli do velkého altánu, kde jsme si připili a uskutečnili burzu chutných požitavlin ☺. Jirka Štekl nám představil svůj projekt přejmenování rozhledny Pětnice. Následoval zábavný kvíz. Po létech nevědeckých, až infantilních úkolů s možnostmi A B C a ze smajlíků sestavených názvů pohádek jsem se letos připravil a nechal několik známých přísloví upravit špičkovými vědci...

Po vyhodnocení kvízu a rozdání cen jsme pokračovali kolem Lysolajské pláže (kde se skutečně i dnes koupali dva mladíci) a kapličky se zázračnou studánkou do Houslí. Již od útlého mládí mají možná někteří spojené „chození do houslí“ s čímsi obtížným, i nás tedy v jinak romantickém pískovcovém údolí čekal nejnáročnější výstup dnešního dne. Zvládli ho ale všichni, v polích nad údolím jsme počkali na opozdilce a společně pak pokračovali na rozcestí K Oříškům – k radosti Dany Voříškové a jejích kamarádů ☺.

Na okraji Jenerálky jsme vyměnili modrou značku za červenou, minuly zajímavý (bohužel nepřístupný) objekt se střešní věžičkou a nad lesem Hlásek došli až k rozestavěné rozhledně Babylon nad Nebušicemi. Stavebníci nabrali na podzim zpoždění a namísto ještě v říjnu očekávané rozhledny nás uvítalo jen nedokončené betonové torzo. Místo ale není zvoleno ideálně a výhled bude zřejmě i po dokončení jen směrem k Nebušicům. Část účastníků nás zde opustila a sjela rovnou do restaurace Jenerálka.

Nejsilnější jádro výletu ale vytrvalo a došlo až k poslední vyhlídce Nebušické oko. To nabízí překvapivě pěkný výhled na Prahu, jen je škoda, že se nenaplnil záměr tvůrců a eliptické oko není možné rozkývat.

Odtud jsme sešli na zastávku Nebušice a autobusem se přesunuli do restaurace Jenerálka, kde jsme společným posezením 7,3 km dlouhý výlet ukončili.

(Text: Richard Krejčík, snímky: Dana Voříšková)